

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мясковецької Ірини Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 37, частини другої статті 303, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 жовтня 2018 року
№ 315-2(II)/2018

Справа № 3-340/2018(4625/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуєчого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мясковецької Ірини Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 37, частини другої статті 303, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Мясковецька І.І. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України

(є неконституційними), положення частини третьої статті 37, частини другої статті 303, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Частиною третьою статті 37 Кодексу встановлено, зокрема, що у виняткових випадках повноваження прокурора можуть бути покладені керівником органу прокуратури на іншого прокурора цього органу прокуратури через неефективне здійснення прокурором нагляду за дотриманням законів під час проведення досудового розслідування. Відповідно до частини другої статті 303 Кодексу скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314–316 Кодексу. Згідно з частиною третьою статті 309 Кодексу скарги на інші ухвали слідчого судді оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

На думку автора клопотання, передбачене частиною третьою статті 37 Кодексу процесуальне право керівника органу прокуратури щодо заміни прокурора при здійсненні ним нагляду за дотриманням законів під час проведення досудового розслідування та встановлені частиною другою статті 303, частиною третьою статті 309 Кодексу обмеження можливості оскарження в суді першої інстанції, а також в апеляційному порядку рішень, дій чи бездіяльності прокурора під час досудового розслідування призводять до порушення його прав, закріплених статтею 8, частинами першою, другою статті 55, статтею 64, частиною третьою статті 124, статтею 131¹ Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії судових рішень, постановлених у справі М'ястковецької І.І., а саме ухвал Херсонського міського суду Херсонської області від 5 травня 2018 року та апеляційного суду Херсонської області від 27 червня 2018 року.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на юридичні позиції Конституційного Суду України, постанову пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 11 та ряд міжнародних актів.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що положення частини третьої статті 37 Кодексу щодо диспозитивності при вирішенні питання про покладення повноважень прокурора керівником органу прокуратури на іншого прокурора цього органу прокуратури через неефективне здійснення прокурором нагляду за дотриманням законів під час проведення досудового розслідування суперечить статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 131¹ Конституції України. Також, на думку

Мястковецької І.І., положення частини третьої статті 309 Кодексу, якими унеможлиблюється апеляційне оскарження скарг на інші ухвали слідчого судді під час досудового розслідування і встановлюється можливість подання заперечень проти них під час підготовчого провадження в суді, не відповідають статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 64, частині третій статті 124 Конституції України.

Аналіз остаточного судового рішення у справі Мястковецької І.І., а саме ухвали апеляційного суду Херсонської області від 27 червня 2018 року, дає підстави для висновку, що у ньому не були застосовані положення частини третьої статті 37, частини третьої статті 309 Кодексу. Отже, автор клопотання не дотримав вимог частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Обґрунтовуючи невідповідність Конституції України положень частини другої статті 303 Кодексу, Мястковецька І.І. аналізує мотивувальні частини судових рішень, ухвалених у її справі, та висловлює міркування щодо правильності застосування судами норм Кодексу.

Проте питання застосування судами законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України, на чому він неодноразово наголошував та зазначав, що правозастосовна діяльність, яка полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам, є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою М'ястковецької Ірини Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 37, частини другої статті 303, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**